

sebou. Na bledém vyzáblém obličejí mu ztuhl výraz úporného soustředění. Ve tváři se mu nepohnul ani sval, jako by ani nedýchal.

„Vyděsil mě,“ řekl James tiše.

„Čím? Co udělal?“ zeptal se Henry potichu.

„No, skládal skládačku. Měl dílky rozházené po celém stole. Pak se na ně upřeně podíval a ony přilezly k sobě a samy se spojily. Tedy aspoň většina z nich. Vznikl obrázek. Ukázal mi ho. Byla to loď, ale některé kousky se tam nehodily.“

„Co je šeptem, to je čertem,“ promluvil náhle Eza, aniž zvedl oči od skládačky.

I 2 Henry vstal z křesla a přistoupil k bratrančí. Pohlédl na dvanáct kousků, které ležely vedle obrázku, a pak na loď. Než uplynula minuta, přesně věděl, kam který z nich patří.

„Hm,“ řekl a bez řečí zvedl jednotlivé dílky, jeden za druhým, a vložil je do obrázku; dva na nebe, tři do trupu lodi, dva do ráhnoví a čtyři do moře.

Eza chvíli fascinovaně pozoroval Henryho ruce. Až když bratranec vložil na místo poslední dílek, Eza vyskočil a vykřikl: „Proč jsi to udělal? Já bych to dokázal sám!“

„Promiň,“ řekl Henry a ucouvl. „Myslel jsem, že potřebuješ pomoci.“

„Henry skládá skládačky skvěle,“ dodal James.

„Já zas dělám skvěle jiné věci,“ odsekl Eza.

James byl ještě malý a nepochopil, že hrozí nebezpečí. Vzteklý pohled Ezových černých očí mu proletěl nad hlavou a minul ho. „Kouzla nefungují vždycky,“ řekl chlapeček vesele. „Henry je chytřejší než ty, Ezo.“